

Marec ali sušec, kot so mu rekli naši predniki, je tisti ime-niti mesec, s katerim pride pomlad. Seveda zagotovo in čez noč na koledarju, v naravi pa je prihod pomladi lahko zelo muhast, včasih zgoden, drugič pa spet kasen. Vendar pomlad je bila vedno in je težko pričakovana tudi v modernejši dobi, ko je človek manj odvisen od letnih časov. Težko pričakovana, kot je bila spomlad leta 1945. Ne želimo si take pomladi. Mi smo za navadno pomlad, za tako, ki pride za zimo in ne za vojno. Za tako, ki prinese več svetlobe,

sonca in sproščenosti. Pomlad s silno močjo, ki v vsaki koreninici in v še tako drobnem semenu zbuja življenje. Taki pomladi dajmo roko, taki pomladi na široko odprimo vrata. Pre-

smeti, za odstranjevanje navlake, ki so jo brezvestneži čez zimo odvrgli. Kot že lani, bodo tudi letos komunalci odpeljali odpadni material brezplačno, če jih bomo poklicali. Organizir-

skupnosti. Ni še prepozno za zasaditev dreves in okrasnih grmovnic, za posaditev rož in čimveč zelenila. Uredimo si naše delovno in tudi bivalno okolje tako, da bo povsod lepo,

Dajmo roko pomladi

budi naj tudi v nas moči in radosti za še večje delovne naloge in za nova ustvarjanja.

Pomlad je tudi priložnost za urejanje našega okolja, zvrstite se bodo akcije za pobiranje

rajmo čimveč očiščevalnih akcij, v čim večjem številu se jih udeležimo, stari in mladi! Še je čas, da se o okolju spregovori tudi na delavskem svetu v tovarni in na svetu v krajevni

da nam ne bo treba v Ljubno, Luče ali Bovec, kjer bi si pasli oči nad urejenostjo. Zavijajmo rokave in dajmo priložnost pomladi, da se tudi pri nas razcveti. S. G.

Odprimo pomladi ne samo okna in vrata, odprimo ji srca, podajmo ji roke, sicer bo šla mimo nas.

Besedilo in slika S. G.

MASA

OSKUPNOST

glasilo SZDL ljubljana moste-polje

27. MAREC 1984
6. ŠTEVILKA

BREZPLAČNO
XXV. LETNIK

● SREDNJA ŠOLA ZA ELEKTROENERGETIKO

Šola denarnih zagat ne more rešiti sama

Dijaki Srednje šole za elektroenergetiko, ene izmed dveh srednjih šol v naši občini, še ne vedo, če bodo konec šolskega leta lahko dobili spričevala, saj šola še dandanes nima potrditve od pristojnih služb, da lahko izobražuje za poklice elektrikaerja energetika na četrti stopnji, elektrotehnik energetika na peti stopnji in monterja električnih omrežij, naprav in instalacij na drugi stopnji. Učilnice in kabineti, ki so bili opremljeni za potrebe gimnazije, namreč ne ustrezajo zahtevam usmerjenega izobraževanja.

Izvršni svet naše občinske skupščine je lani junija Srednji šoli za elektroenergetiko posodil 2 milijona dinarjev, s čimer naj bi šola izpolnila pogoje za pridobitev začasnih verifikacij. Vendar je bilo že takrat mogoče oceniti, da šola dolga ne bo sposobna vrniti. Zato je izvršni svet na eni izmed letošnjih zadnjih sej na prošnjo šole, ki jo je podprl tudi komite za družbene dejavnosti, dolg odpisal. To pa seveda še ne pomeni, da so vse težave šole rešene.

Delavci Srednje šole za elektroenergetiko so se v preteklih letih izjemno trudili, da bi ustrezno preuredili poslopje. Za razliko od večine drugih srednjih šol imajo redno zaposlene vse inženirje, ki naj bi poučevali strokovno teoretične predmete in praktični pouk. Težave pa povzročajo neprimerni prostori. Zato naj nekoliko obširneje razložimo, za katere izboljšave, ki zadevajo kakovost pouka, čeprav je bilo opravljenih tudi veliko drugih del, kot na primer popravilo strehe in beljenje, je

osnov elektrotehnike, učilnico za pouk predmeta električna merjenja, več drugih učilnic za praktični pouk in šolsko knjižnico. Zaradi preureditve kleti so morali opustiti klasično kurjenje in se priključiti na toplovodno omrežje.

Vse to pa je Srednjo šolo za elektroenergetiko stalo okoli 14 in pol milijona dinarjev. Samo za centralno ogrevanje so morali plačati nekaj več kot 3 milijone dinarjev, tu so porabili tudi tista 2 milijona, ki so jih dobili od izvršnega sveta. Vendar šola še vedno ni izpolnila vseh pogojev za verifikacijo. Pristojni organi

zahtevajo še opremo učilnic za strokovno teoretične predmete.

Kje dobiti denar, delavci šole ne vedo. Že v lanskem letu so potrkali na vrata več delovnih organizacij v občini, na pomoč mestne in posebne izobraževalne skupnosti pa skorajda ne morejo računati. Če šolo potrebujemo, so menili na našem komiteju za družbene dejavnosti, ji moramo pomagati. Hkrati pa, so rekli, je šola tudi mestnega pomena. Kaj torej storiti, ni znano. Bilo bi pa vsaj neprijetno, če že ne kaj drugega, ko dijaki ob koncu šolskega leta ne bi dobili spričevala, čeprav bodo letnik izdelali.

D. J.

● Seja občinske konference ZKS

V soboto, 24. marca, je bila v kulturnem domu Španski borci seja občinske konference ZKS naše občine. Po uvodnem govoru predsednika OK ZKS Pavla Vindšarja je delo potekalo v dveh komisijah. Delegati so v obeh obravnavali gradivo za seji občinske in mestne konference ZKS, v prvi komisiji pa so razpravljali še o temi »Uresničevanje političnega stališča, po katerem je prihodnost našega razvoja v opiranju na lastno delo in moči«, v drugi pa so govorili o temi »Sposobnejša osnovna organizacija zveze komunistov«. Sejo so sklenili s plenarnim zasedanjem, na katerem so povzeli ugotovitve z razprav po komisijah. Podrobneje bomo o seji občinske konference ZKS pisali v naslednji številki Naše skupnosti.

D. J.

● BTC SLAVI 30. OBLETNICO OBSTOJA

Organiziranost – vzor drugim

Pred tridesetimi leti smo v Ljubljani začutili potrebo po skupnih javnih skladiščih, ki bi jih podjetja uporabljala za shranjevanje blaga, namenjenega za proizvodnjo ali prodajo. Tako je bila leta 1954 ustanovljena delovna organizacija Javna skladišča, ki je takrat razpolagala le z nekaj tisoč kvadratnimi metri površin. Zahteve uporabnikov skladiščnih storitev, razvoj železnice, avtomobilskega transporta, težke mehanizacije, kontejnerskega prometa in podobno so povzročili, da so Javna skladišča prerasla svojo osnovno nalogo in se pred desetimi leti preimenovala v Blagovno transportni center.

Zdaj ima na približno petih hektarjih površine okoli 90 delovnih organizacij tu svoja skladišča, še več pa je takih, ki po potrebi vzamejo v najem skladiščne prostore. Novih zmogljivosti v zadnjih letih niso gradili, saj ni bilo dovolj denarja, pa tudi cena

(nadaljevanje na 3. strani)

● Množičen pohod na Pugled

Tudi letošnji spominski pohod na Pugled je odlično uspel. Prizorišče bitke z Italijani, ki je bila 23. marca 1942, so obiskali številni udeleženci, med katerimi pa so bili letos mladi, pohodniki, taborniki in planinci še v večji premoči kot druga leta. Ti so v svojem programskem delu kratke spominske slovesnosti, ki je bila v vasi Lipoglav, obljubili, da bodo tudi v prihodnje zvesto negovali revolucionarne tradicije NOB, vendar skromno in dostojno in ne kot to poskušajo v Beogradu početi s končno slovesnostjo ob dnevu mladosti. Ostro so mladi obsodili tudi razpis za novo jugoslovansko himno, ki po njihovo prav tako nima nobene zveze z veličino bojev jugoslovanskih narodov.

K prijetnemu srečanju na Lipoglavu so veliko pripomogli tudi mladinci in pionirji domačini, ki so iz leta v leto boljši gostitelji.

Besedilo in slika S. GERLICA

● Novi prostori Elektroobnove

SCT-jeva temeljna organizacija Elektroobnova ima sedež v Polju, del obratov pa na Kavčičevi ulici. Z nadzidavo delavnic tozda Mehanični obrati na Kavčičevi ulici bodo delavci tozda Elektroobnova pridobili 1300 površinskih metrov novih proizvodnih prostorov. Dela na objektu, ki je dolg 88 in širok 17 metrov, so se pričela v decembru lani in bodo predvidoma končana sredi poletja 1984. Takrat se bodo na Kavčičevo ulico preselili vsi delavci tega tozda. S. N. Foto: Peter Strnad